

דברי הכפר

הים המשתנה תמיד

תוכל לומר שהוא כחול,

ואף לאחר שהגדרת את הצבע הוא הפך לארגמן,
לירוק, או לאפור או שחור, או לסגול ושוב לכחול.

תוכל לומר שהוא חסר מנוחה,

ובעודך מדבר הרוח נפסקת, הנחשולים שוככים
ומאופק עד אופק אין אדוות גלים, אין זרימה, אין
תנועה, רק לוח ענק של בד אטלס חיוור.

תוכל לומר שהוא שקט

והוא עולה וסוחף איתו את ערי החוף שלך,
מטיל את ספינותיך על החוף, רוחץ את שדריות
העננים השטים מעליך.

לבסוף כאשר תפליג מספיק זמן ותעבור מספיק מרחק,
תגיע להכרה שהים הוא הכל. הוא שקט וחסר מנוחה,
זועף וצוחק, רבגוני ובעל צבע אחד, מלוח וטרי, חם
וקר, אויב וידיד, מסייע ומכשיל, טרגדיה והלצה. **הכל!**
מספיק לכל מצב רוח, לכל חלום, לכל תקווה, לכל צער.

אלברט ריצ'ארד ווטיין (1900-1940)
מתוך "way of a sailor"

גיליון מס 1930 * ד' שבט תשס"ה * 14 בינואר 2005

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי חולדת

16.1	רות ריפקינד הילה-סופיה בן-חיים (נכדה) דרור שטיינר	20.1	צביה כץ עופר ניצן (נכד) רז לבנקופף (נכדה- ר.כהן)
17.1	שרית קולינס גלעד קנדל שלומית איתם (נכדה-ארנברג) ורוניקה קולט (נכדה) אביגיל תלם (נכדה)	21.1	בקי ארנברג גאי וגנר
18.1	שחר משא תושיה (נכד-סינה)	22.1	חיים מעין עמר כהן איילת וגנר
19.1	רות גולן ריטה ראובנוב		

ימי נשואין

14.1	אולגה ואלברט אילייב
18.1	רובין ודני פורסטר
22.1	אמה הולדן ויגאל ניימרק

נזכור

ג	בשבת תש"ן	29.1.90	מר אברהם גילמור
ג	בשבת תשנ"ט	20.1.99	גב' ססיליה ברגמן
ט	בשבת תשנ"ח	6.2.98	הרי ברג
י	בשבת תשנ"ז	18.1.97	גב' קלייר נאי
י	בשבת תשמ"ה	1.2.85	גב' פרידה ולקנוץ
י	בשבת תשנ"ה	11.1.95	מר סולומון ג'קסון

****איזה משחק! איזו התלהבות! איזו רוח לחימה! איזו סולידריות ואיזו התרגשות! על מה אני מדברת?**
 כמובן על ליגת העל של בתי-הספר בכדורסל ששודרה ביום ה' (6/1) בשעה 16:00 בערוץ הראשון.
 בי"ס "עמק החולה" ואידו פוקס ביניהם, עשו זאת בגדול (למרות הפרשנות הבלתי מפרגנת של שדרי הספורט).
 אני מודה ומתוודה שאפילו אני, האדישה לספורט בדרך כלל החסרתי פעימה או שתיים בדרך לנצחון....
 כל הכבוד לכם חברה, הבאתם כבוד לגליל העליון!
 השחקנים לוו ב- 13 אוטובוסים של אוהדים נלהבים, כולל החצוצרן המעודד – לוטן מזרחי!
 יש גם פן נוסף למשחק האליפות שכן זו היתה מלחמת וולפין בוולפין....מנהלת עמק החולה, תמר וולפין בצד האדומים, מול מאמן הקבוצה של "בליך" רמת-גן, הלוא הוא החבר של חדווה וולפין.

****לאחר שזכתה באולימפיאדה, ממשיכה שחר גדליזון להפתיע והפעם בתור שחקנית מבטיחה, כשהשתתפה בפרק של התכנית הטלוויזיונית החדשה "חדר מלחמה", ובה גילמה שחר דמות של נערה עם תסמונת דאון שמבקשת להתגייס לצה"ל.**
 נו, איזה עוד הפתעות את מְזַמַּנֶת לנו, שחר?

****עד היום לא הבנתי את פשר העלטה אשר "תקפה" אותנו ביום ד' השבוע למשך לא פחות מ- 4 שעות! מילא העלטה, אבל הקור שבא עמה, ממש לא נעים. מהמרכולית אומרים שהיתה מכירת שיא של נרות ביום שלמחרת.**

****עוד דבר שלא לחלוטין נהיר לי הוא השאלה מדוע ולמה מצביעים חברים נגד הצעה שבאה להועיל להם אישית?**
 המדובר כמובן בהצעתו של אבי רוזנקרנץ בנוגע לשיוך הדירות. הסבר היחיד שמתקבל על הדעת הוא שהציבור לא מבין את פשר ההצעה, או שהניסוח לא היה מספיק ברור, (כפי שקרה לא פעם בעבר). חבל מאוד.

****שמתם לב לחניות הפרטיות שצצות להן ברחבי הקיבוץ כפטריות לאחר הגשם? האם זה גורלנו – שכל מדרכה ומדרכה בקיבוץ הופכת לכביש ולסכנה להולכי רגל? אולי הגיע הזמן לעשות פה מדרחוב שבו נוכל לטייל ללא חשש דריסה?**

אני מוכרחה להודות שכמחנכת בגיל הרך הטיול עם הדרדסים הקטנים הופך לבעייתי ממש.

****ולבסוף, מזל – טו ב לעירית וג'ורא גודמן ולאחות נופר, עם הולדת הבת ושמה בישראל עדן.**

מזל – טו ב גם לאדיר (מבעלי "פינת אוכל"), שנולד לו בן.

טוב, מספיק קיטרתי להפעם...
אז חברה תמשיכו לחייך, לכל החולים החלמה מהירה,
ולכל הבריאים תמשיכו כך.

שבת-שלום,
מיכל גלוק.

ברוכים הבאים לתושבים החדשים

**** דן ברגר – אחיו של ארי ברגר (תושב ותיק)**

**** שרון לוי**

**** דריה בילגורי ואלון טל.**

שירות טוב ונעים

בשבוע שעבר היה לי צורך בעזרה של חשמלאי ואינסטלטור.
התקשרתי והם הגיעו מהר, טיפלו בבעיות שהיו
ונתנו לי הרגשה של אכפתיות ובטחון.

אז מקרב לב רב תודות על השרות הטוב
והנעים שקבלתי.

מריון ג'.

רשימת שומרים לשבוע 14 עד 20 בינואר 2005

יום	תאריך	שם השומר
שישי	14/1/05	יותם הופמן
שבת	15/1/05	אילן המאירי
ראשון	16/1/05	אורי הדר
שני	17/1/05	ג'וני הרמץ
שלישי	18/1/05	אודי וגנר
רביעי	19/1/05	גיא וגנר
חמישי	20/1/05	הרולד וולך

בנים יקרים,

היה היו קבוצות של אנשים שבאו ארצה ודחו מכל וכל רעיונות על רכוש, קניין ונכסים ברשות הפרט.

מכאן ברור שבחברה שהקימו גם לא היה קיים מושג של ירושה. לא רק כי הם היו צעירים, (איזה צעיר חושב שיריש משהו בבוא הימים?) הם ראו ברכוש הפרטי כנהוג בכל העולם שורש כל רע בחברה האנושית ולכן גרסו שרכוש צריך - להיות משותף.

נתגלו הרבה קשיים ביישום התפיסה הזאת ולבסוף, כשנשבו רוחות אחרות מתאמצים לשנות אותה מן היסוד ולנהוג כמו בעולם הגדול. כמו בעולם הגדול? זה לא אחיד. יש ארצות שבהן, על פי חוק, בן/בת הזוג הוא היורש ויש כאלה שהצאצאים יורשים, בתנאי שצוואה תקפה אינה קובעת אחרת. (המוריש זכאי לקבוע שחתולו יירש את כל הונו ורכושו.) ברור שחובות הנפטר חלים על היורשים וברוב הארצות יש מס כבד על ירושות. עד כאן על העולם הגדול.

מה לנו עם כל זה? כי זה הבסיס לכל התייחסותנו, ולא "השותפות" ו"השייכות". גם לא כדאי שנתבלבל בין שניים אלה.

שותפות היא רק למי שחי פה, תורם פה, נאבק פה על הקיום! השייכות היא שייכות נוסטאלגית, נופי הילדות, ביקור אצל ההורים ואמירת היי לחברי הכיתה ולמטפלת מהגן לפני 40-50 שנה.

עם כל הכבוד לגורמים רגשיים אלה, הם אינם עילה שוות ערך לשותפות. כל מוריש או קבוצת מורישים שרוצים לקחת אותם בחשבון, הרי זאת זכותם ורק הם רשאים לקבוע את רוחב ליבם או את המגבלות שברצונם להציב, אז לאט לכם בנים יקרים ואם תרצו לחשוב על שותפות אמיתית, ברוך הבא.

